



جریده

د افغانستان د پادشاهی دولت رسمی خپرونه

پرله پسی گڼه (۲۳۱)

د ۱۹۷۳ عیسوی کال د مارچ ۶

د ۱۳۵۱ هـ ش کال د حوت ۱۵

گڼه ۲۶

فرمان تقنینی شماره ۱۰۲۰-۴۳۷۹ تاریخ ۱۳-۱۲-۱۳۵۱ حضور شاهانه:

ج، ع، ج محمد موسی شفیق صدراعظم!

تصویب شماره ۴۵ تاریخ ۱۳۵۱/۱۱/۱۴ مجلس عالی وزراء مبنی بر قانون تعقیب و مجازات رشوت طی پانزده ماده که منظوری آن بوقت تعطیل شوری مصادف گردیده طبق ماده (۷۷) قانون اساسی از حضور ما منظور و بوسیله این فرمان تائید و نافذ میگردد.

جناب جلالتماب شما این اراده حضور ما را بدوایر مربوط ابلاغ و هدایت بدهید که موضوع حین انعقاد مجدد جلسه شوری طبق ماده (۷۷) قانون اساسی جهت مراحل نهائی به شوری ارسال شود.

محل صحنه حضور ملوکانه

بسم الله الرحمن الرحيم

قانون تعقيب و مجازات رشوت

ماده اول-

هر موظف خدمات عامه که مال یا منفعتی را در بدل اجرا یا امتناع از عملیکه وظیفنا بان مکلف باشد مستقیم یا بالواسطه قبول یا مطالبه نماید رشوت است، مرتکب به حبس يك سال الی ده سال و جزای نقد که از یکهزار افغانی کمتر و از آنچه قبول نموده بیشتر نباشد محکوم میگردد.

هر گاه به اثر ارتکاب جرم خساره وارد گردد مرتکب به جبران خساره و ارده نیز محکوم میگردد.

این حکم بالای رشوت دهنده و شخصیکه باین منظور وساطت نموده و همچنان بالای شخصیکه اجرا یا امتناع عمل مذکور را داخل صلاحیت خود وانمود کرده رشوت اخذ کند نیز تطبیق میشود.

ماده دوم-

در این قانون اشخاص ذیل موظفین خدمات عامه محسوب میشوند:

- ۱- مامورین و اجیران دولت و تصدیهای دولتی.
- ۲- قضات- اعضای ولایت جرگه- بناروال ها- وکلای بناروالی اعضای اتاق تجارت و سایر مامورین و اجیران مؤسسات عامه.
- ۳- اعضای حکومت- اعضای شوری- اعضای ستره محکمه و رؤسای آنها.
- ۴- نمایندگان سیاسی و تجارتي افغانستان در خارج.
- ۵- وکیل مدافع- حکم- اهل خبره-شهود و سایر اشخاصیکه تصادیق شان معتبر شناخته میشود.

ماده سوم-

حالات ذیل سبب تشدید جزا می گردد:

- ۱- وسعت صلاحیت و اهمیت وظیفه.
- ۲- اهمیت موضوع و عواقب عمل.
- ۳- کمیت وجه رشوت.
- ۴- استعمال جبر و اکراه.

۵- اخذ رشوت از اشخاص محتاج و فقیر.

۶- اخذ رشوت به منظور اتلاف دارائی عامه یا ارتکاب جرم.

۷- حالات مشدده مندرج سایر قوانین دولت.

در صورت موجودیت حالت مشدده مرتکب بحبس سه سال الی ده سال محکوم میگردد.

ماده چهارم-

هرگاه کسیکه از وی رشوت مطالبه شده مامورین ضبط قضایی را از رشوت طلبی موظف خدمات عامه قبلا مطلع سازد و با اثر تدابیری که این مقامات اتخاذ میکنند صحت اطلاع ثابت شود شخص رشوت دهنده شمرده نمی شود.

هر گاه مبلغی برای اثبات این مطلب بکار برده شده باشد مسترد میگردد.

ماده پنجم-

هر گاه رشوت دهنده مامورین ضبط قضایی را بعد از دادن رشوت مطلع سازد و در نتیجه تحقیق ثابت شود که اطلاع قبلی ناممکن بوده شخص رشوت دهنده شمرده نمیشود و مبلغی که برشوت داده بوی مسترد میگردد در غیر آن به جزای نقدی معادل مبلغ تادیه شده محکوم میگردد.

ماده ششم-

هر گاه موظف خدمات عامه که بوی رشوت پیشنهاد شده مامورین ضبط قضایی را قبلا مطلع سازد و با اثر تدابیری که این مقامات اتخاذ میکنند صحت اطلاع ثابت شود رشوت گیرنده شمرده نمی شود.

ماده هفتم-

هرگاه موظف خدمات عامه مامورین ضبط قضایی را بعد از پیشنهاد یا دادن رشوت مطلع سازد و در نتیجه تحقیق ثابت شود که وی از ارسال یا دادن رشوت قبلا مطلع نبوده یا تقدیم اطلاع قبلی بمامورین ضبط قضایی ناممکن بوده رشوت گیرنده شمرده نمی شود.

ماده هشتم-

شخصی که با وجود علم بر موضوع بین رشوت دهنده و رشوت گیرنده واسطه گردد به جزای فاعل جرم محکوم میگردد.

ماده نهم-

مال یا منفعتی که موضوع رشوت قرار میگیرد سلب، مسترد یا مصادره میشود.

ماده دهم-

تشبث به رشوت دادن یا رشوت گرفتن مانند عین جرم قابل مجازات است.

محکمه صلاحیت دارد در صورت موجودیت احوال مخففه متهم را بیک درجه جزای خفیفتر از مجازات اصلی محکوم کند.

ماده یازدهم-

خارنوال میتواند با اجازه محکمه دارائی متهم رشوت را تفتیش کند.

دارائی غیر مشروع متهم بحیث قرینه اثبات اتهام شناخته میشود.

دارائی غیر مشروع متهم بحکم محکمه مصادره میشود.

ماده دوازدهم-

حکم قطعی قضا مبنی بر محکومیت شخص به جزای رشوت نشر میشود.

ماده سیزدهم-

شخصیکه با استفاده ناجایز از وسایل نشراتی از شخص دیگری مال یا منفعتی را برای خود یا شخص دیگر مطالبه یا قبول کند رشوت گیرنده شمرده میشود.

ماده چهارم-

شخصیکه بمقصد صدمه رسانیدن به حقوق و حیثیت اشخاص توسط مطبوعات مال، یا منفعتی را به شخص دیگری پیشنهاد یا تادیه کند رشوت دهنده شناخته میشود.

ماده پانزدهم-

این قانون بعد از نشر در جریده رسمی نافذ میشود و بانفاذ آن احکام مندرج مواد نود و یکم الی نود و ششم اصولنامه جزای جرایم مامورین و جرایم علیه منفعت و امنیت عامه ملغی است.

همچنان در مواردیکه بین حکمی از احکام این قانون و حکمی از احکام دیگر قوانین تناقض واقع شود احکام این قانون تطبیق میگردد.